

Ik mis de link met de aangewezen UNESCO Werelderfgoederen in dit voorstel; en daarbij: de sites en objecten die door de Nederlandse overheid op de z.g. 'voorlopige' Nederlandse Werelderfgoedlijst zijn geplaatst. In zowel de VER als het BARRO stelt het Rijk immers, dat zij verantwoordelijk is- en blijft voor de bescherming van Werelderfgoederen. Sterker nog, deze dienen volgens deze stukken, de 'hoogst mogelijke' bescherming te genieten. Conform de Nederlandse wetgeving is dat rijksbescherming. De schoen knelt vwb Werelderfgoederen- en potentiële Werelderfgoederen versus het besluit vergunningvrij bouwen. Vooral de sites en objecten die géén rijksbescherming genieten (het zij als rijksmonument, het zij als beschermd stads- of dorpsgezicht) kunnen in ernstige mate worden aangetast door dit besluit. Bescherming volgens een lokale (gemeentelijke-/provinciale) erfgoedverordening biedt geen soelaas; omdat deze ondergeschikt zijn aan rijksregelingen zoals het BOR. In hoeverre wordt hier rekening mee gehouden? Werelderfgoederen binnen het Koninkrijk zouden een belangrijke status moeten krijgen in de nieuwe wetgeving.

Voor wat betreft beschermde gezichten en beschermde monumenten is het besluit vergunning vrij bouwen in omvangrijke mate aangepast. Dit is een gegeven die bijdraagt in draagvlak onder eigenaren, gebruikers en bewoners. Echter, hierdoor kan er een grijs vlak ontstaan over 'wat' wel- of niet 'vergunning vrij' uitgevoerd kan worden. Hierop is op geen enkele wijze controle mogelijk, tenzij incidenteel of naar aanleiding van een melding. Wij pleiten daarom om voor de beschermde gezichten en -monumenten het vergunning vrij bouwen stelsel te handhaven, maar hier een meldingsplicht voor op te nemen. Binnen o.a. de milieuwetgeving wordt al jaren met een meldingsplicht gewerkt en de resultaten zijn ook zeer tot tevredenheid van zowel gebruiker als gemeente / RUD. Vanuit de expertgroep die de impact van de Omgevingswet op het domein Vergunningverlening, Handhaving en Toezichthouden heeft onderzocht, is dit ook door ons ingebracht. We pleiten dus nadrukkelijk voor de invoering van een meldingsplicht.

Tot slot: de wet is een rijksaangelegenheid. Er zou echter gekeken moeten worden hoe monumenten en beschermde gezichten volgens een lokale erfgoedverordening (gemeentelijke- en provinciale monumenten, etc) hierin opgenomen kunnen worden. Voor wat betreft vergunning vrij bouwen zouden voor deze categorie op rijksniveau dezelfde eisen en voorwaarden gesteld moeten worden als voor rijksmonumenten (zie ook hiervoor onder 'Werelderfgoederen!') omdat een lokale verordening immers altijd ondergeschikt is aan een rijksbesluit.

De nieuwe Erfgoedwet lijkt meer in te 'zoomen' op collecties en verzamelingen dan op ons gebouwd erfgoed. Die indruk ontstaat bij mij tenminste. Als die indruk juist is, zou ik dat buitengewoon jammer vinden.

Bernard Stikfort,
Beleidscoördinator Erfgoed & Cultuurhistorie
Gemeente Westerveld